

La pianta da medejina **mòsterbunz**

1 Del mòsterbunz se pel durèr la reisc, l mènec, la foes e la semenzes. Con la foes e l mènec se pel fèr jù tees.

2 D'uton l'é l mior moment per coer sù la reisc che se la troa ti pré bie grasc e anterite i sasc, ti pré da mont e apede i ruves ló che l'é tumech.

Vèrda chiò
l tutorial:

ÙTOI PER

Se pel chejer l mòsterbunz tel vin per se medejinèr contra l catar, ma ence per fèr gargarismes che pèr demez l mèl ai dents. A n beiver mingol l fèsc suèr n muie e l deida a curèr l mèl da l'èga (idropisia).

Se pel l majenèr fora e l meter tel sèl (4 outes tant l volum del mòsterbunz) e ge l dèr al bestiam canche l boussa.

L polver de la reisc se pel l meter te n sachet che, pojà su l'oreia, l laora contra l mèl de oreies (otite) o, ló che se à de gregn mèi (reumatismi), l deida a desfièr.

A ciugnèr la reisc frescia e a la tegnir te boccia la deida contra l mèl ai dents. Meter n tòch de reisc, ence fresch, sot la lenga e l ciucèr, dò n trat vegn fora na sòrt de èga muie braussa che la tira sù la sostes, la dèsc forza e gaissa.

Zachèr la reisc o snasèr sie polver, desche se fossa tabach da nès, fèsc passèr la broa.

A se lavèr con èga da mòsterbunz se varesc da la rognes su cef e su brac e giames.

L'é na pianta revulsiva: canche l'era de burta petorcenes che jia stroz, desche l malac (tifo) e la mort foscia (colera), i se fajea na colèna de tòc de reisc de mòsterbunz e i se la metea entorn al col. !!